Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/35/EK IRÁNYELVE**

(2004. április 21.)

a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről

(HL L 143., 2004.4.30., 56. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2006/21/EK irányelve (2006. március 15.)	L 102	15	2006.4.11.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.)	L 140	114	2009.6.5.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/35/EK IRÁNYELVE

(2004. április 21.)

a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak ([3]) megfelelően, az egyeztetőbizottság által 2004. március 10-én jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

(1) Sok a szennyezett terület a Közösségen belül, amelyek jelentős egészségügyi kockázatot jelentenek, a biológiai sokféleség csökkenése pedig drámai módon felgyorsult az utóbbi évtizedekben. A cselekvés elmulasztása növelheti a szennyezett területek számát, és a biológiai sokféleség még jelentősebb csökkenését eredményezheti a jövőben. A környezeti károk lehetőség szerinti megelőzése és felszámolása hozzájárul a Szerződésben megfogalmazott közösségi környezetvédelmi politika célkitűzéseinek és alapelveinek végrehajtásához. A kár felszámolásának módját illető döntés során figyelembe kell venni a helyi viszonyokat.

(2) A környezeti károk megelőzését és felszámolását a „szennyező fizet” elvének alkalmazásával kell végrehajtani a Szerződésben leírt módon, a fenntartható fejlődés elvével összhangban. Következésképpen ezen irányelv alapelve az legyen, hogy az a gazdasági szereplő, akinek tevékenysége a környezeti kárt, illetve az ilyen jellegű közvetlen kárveszélyt okozta, pénzügyi felelősséggel tartozik, a gazdasági szereplők arra való ösztönzése céljából, hogy olyan intézkedéseket fogadjanak el és olyan gyakorlatot építsenek ki, amelyek minimálisra csökkentik a környezeti károk kockázatát a rájuk háruló pénzügyi felelősség csökkentése érdekében.

(3) Mivel ezen irányelv célkitűzése – azaz egy közös keretrendszer létrehozása a környezeti károk társadalmilag ésszerű költségszinten történő megelőzése és felszámolása céljából – nem valósítható meg kellőképpen az egyes tagállamok által, következésképpen jobban megvalósítható közösségi szinten, tekintettel ezen irányelv alkalmazási körének mértékére, valamint olyan egyéb közösségi jogszabályokkal kapcsolatos vonatkozásaira, mint a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv ([4]), a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv ([5]), továbbá a

([1]) HL C 151. E, 2002.6.25., 132. o.
([2]) HL C 241., 2002.10.7., 162. o.
([3]) Az Európai Parlament 2003. május 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2003. szeptember 18-i közös álláspontja (HL C 277. E, 2003.11.18., 10. o.) és az Európai Parlament 2003. december 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2004. március 31-i jogalkotói határozata és a Tanács 2004. március 30-i határozata.
([4]) HL L 103., 1979.4.25., 1. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.
([5]) HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]), a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépheti túl az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

(4) A környezeti károk fogalma magában foglalja a levegő által szállított anyagokból eredő károkat is, ha azok a vizek, a talaj, a védett fajok vagy a természetes élőhelyek karosodását okozzák.

(5) Meg kell határozni az ezen irányelvben meghatározott rendszer helyes értelmezéséhez és alkalmazásához szükséges fogalmakat, különös tekintettel a környezeti kár fogalmára. Ha az adott fogalom más vonatkozó közösségi jogszabályból származik, akkor ugyanazt a meghatározást kell használni a közös ismérvek érvényesítése és az egységes alkalmazás elősegítése érdekében.

(6) A védett fajok és a természetes élőhelyek meghatározhatók a természetvédelemről szóló nemzeti jogszabályok értelmében védett fajokra és élőhelyekre való hivatkozással is. Tekintetbe kell venni mindamellett az olyan különleges helyzeteket, amikor közösségi vagy azzal egyenértékű nemzeti jogszabályok meghatározott eltéréseket engedélyeznek a környezet adott védelmi szintjéhez képest.

(7) A talaj ezen irányelvben meghatározottak szerinti károsításának felmérése során megfelelő kockázatértékelési eljárásokat célszerű alkalmazni az emberi egészségre gyakorolt káros hatások várható mértékének meghatározása céljából.

(8) A környezeti károkat illetően ez az irányelv minden olyan keresőtevékenységre alkalmazandó, amely kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre. Az ilyen tevékenységeket elvben azokra a megfelelő közösségi jogszabályokra való hivatkozással kell meghatározni, amelyek szabályozási követelményeket írnak elő egyes olyan tevékenységekre, illetve gyakorlatokra vonatkozóan, amelyek jelentősnek ítélt potenciális vagy valós kockázatot jelentenek az emberi egészségre vagy a környezetre.

(9) A védett fajokban és természetes élőhelyekben okozott károkat illetően ez az irányelv a közösségi jogszabályokra való hivatkozással közvetlenül vagy közvetve már meghatározott, az emberi egészségre és a környezetre valós vagy potenciális veszélyt jelentő keresőtevékenységen kívüli keresőtevékenységekre is alkalmazandó. Ilyen esetben a gazdasági szereplő csak akkor tartozik felelősséggel ezen irányelv értelmében, ha vétkesen vagy gondatlanul jár el.

(10) Kifejezetten figyelembe kell venni az Euratom-Szerződést, az idevágó nemzetközi egyezményeket és azokat a közösségi jogszabályokat, amelyek átfogóbban és szigorúbban szabályozzák az ezen irányelv alkalmazási körébe tartozó tevékenységek gyakorlását. Ez az irányelv, amely nem ír elő további kollíziós szabályokat az illetékes hatóságok hatáskörének meghatározásakor, nem sérti a bíróságok nemzetközi joghatóságára vonatkozóan többek között a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendeletben ([2]) előírt szabályokat. Ez az irányelv nem alkalmazandó azokra a tevékenységekre, amelyek elsősorban honvédelmi és nemzetközi biztonsági célokat szolgálnak.

([1]) HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

([2]) HL L 12., 2001.1.16., 1. o. Az 1496/2002/EK bizottsági rendelettel (HL L 225., 2002.8.22., 13. o.) módosított rendelet.

▼B

(11) Ez az irányelv, amelynek célja a környezeti károk megelőzése és felszámolása, nem érinti a hagyományos károk tekintetében fennálló polgári jogi felelősséget szabályozó nemzetközi megállapodások értelmében biztosított kártérítési jogokat.

(12) Sok tagállam részese olyan nemzetközi megállapodásnak, amely meghatározott területre vonatkozóan foglalkozik a polgári jogi felelősség kérdésével. Lehetővé kell tenni az érintett tagállamok számára, hogy ezen irányelv hatálybalépését követően is részesei maradhassanak az ilyen megállapodásoknak, valamint azt, hogy a többi tagállam továbbra is szabadon dönthessen az ilyen megállapodásokban való részvételről.

(13) A környezeti károk nem minden formája számolható fel a felelősségi mechanizmus alkalmazásával. A hatékony alkalmazás elengedhetetlen feltétele egy vagy több környezetszennyező azonosítása, a kárnak valósnak és mérhetőnek kell lennie, továbbá okozati összefüggést kell megállapítani a kár és az azonosított környezetszennyező(k) között. A felelősség megállapítása tehát nem megfelelő eszköz a kiterjedt, diffúz környezetszennyezés kezelésére, amelynek esetében a negatív környezeti hatások nem kapcsolhatók össze meghatározott egyéni gazdasági szereplők cselekedeteivel vagy mulasztásával.

(14) Ez az irányelv nem alkalmazandó személyi sérülés, magántulajdonban keletkezett kár vagy gazdasági veszteség esetén, és nem érinti az ilyen típusú károkra vonatkozó jogokat.

(15) Mivel a környezeti károk megelőzése és felszámolása olyan feladat, amely közvetlenül hozzájárul a Közösség környezetvédelmi politikájának megvalósításához, a hatóságoknak biztosítaniuk kell az ezen irányelvben meghatározott szabályozás megfelelő végrehajtását és érvényesítését.

(16) A környezet helyreállítását hatékonyan kell végezni, olyan módon, amely biztosítja a helyreállítás megfelelő célkitűzéseinek megvalósítását. E célból közös keretrendszert kell meghatározni, amelynek megfelelő alkalmazását az illetékes hatóságnak kell felügyelnie.

(17) Megfelelő rendelkezéseket kell elfogadni az olyan helyzetekre, amikor több esetben fordul elő környezetkárosítás, és az illetékes hatóság nem tudja biztosítani a felszámolásához szükséges valamennyi intézkedés egyidejű megvalósítását. Ilyen esetben az illetékes hatóságnak jogosultnak kell lennie arra, hogy döntést hozzon a környezeti károk felszámolásának sorrendjéről.

(18) A „szennyező fizet” elvének megfelelően az olyan gazdasági szereplőnek, aki környezeti kárt okoz, vagy akinek tevékenysége ilyen jellegű közvetlen kárveszéllyel fenyeget, elvben viselnie kell a szükséges megelőző vagy felszámolási intézkedések költségeit. Olyan esetben, amikor az illetékes hatóság saját maga vagy harmadik fél útján egy adott gazdasági szereplő helyett jár el, biztosítania kell az általa viselt költségek behajtását a gazdasági szereplőtől. Indokolt továbbá hogy végül a gazdasági szereplő viselje a környezeti kár, illetve az ilyen jellegű közvetlen kárveszély felmérésével kapcsolatos költségeket.

(19) A tagállamok rendelkezhetnek a közigazgatási, jogi, végrehajtási és egyéb megtérítendő általános költségek átalánydíj alapon történő kiszámításáról.

(20) Nem várható el az egyes gazdasági szereplőktől, hogy viseljék az ezen irányelv értelmében végrehajtott megelőző és felszámolási tevékenységek költségeit olyan esetben, amikor a kár vagy annak közvetlen veszélye általuk nem befolyásolható események következménye. A tagállamok engedélyezhetik, hogy azok a gazdasági szereplők, akik nem jártak el vétkesen vagy gondatlanul, ne legyenek kötelesek viselni a felszámolási intézkedések költségeit olyan esetben, amikor a kár kifejezetten engedélyezett kibocsátás

▼B

vagy esemény eredménye, vagy a kárveszély nem lehetett ismert abban az időpontban, amikor az esemény, illetve a kibocsátás történt.

(21) A gazdasági szereplőknek viselniük kell a megelőző intézkedésekkel kapcsolatos költségeket, amennyiben mindenképpen meg kellett volna tenniük ezeket az intézkedéseket a tevékenységükre irányadó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, illetve bármilyen engedély vagy felhatalmazás feltételeinek betartása érdekében.

(22) A tagállamok nemzeti szabályokat állapíthatnak meg a költségfelosztásra vonatkozóan olyan esetben, ha a kárt több fél okozta. A tagállamok különösképpen figyelembe vehetik a termékfelhasználók különleges helyzetét, akik nem vonhatók felelősségre a környezeti kár okozásáért ugyanolyan feltételekkel, mint a termékgyártók. Ilyen esetben a felelősség megosztását a nemzeti joggal összhangban kell megállapítani.

(23) Az illetékes hatóságoknak jogosultsággal kell rendelkezniük arra, hogy behajthassák az érintett gazdasági szereplőtől a megelőző vagy felszámolási intézkedések költségeit az intézkedések befejezésétől számított ésszerű határidőn belül.

(24) Szükséges biztosítani a végrehajtás és érvényesítés hatékony eszközeit, valamint az adott gazdasági szereplők és egyéb érdekelt felek jogos érdekeinek megfelelő védelmét. Az illetékes hatóságokat megfelelő közigazgatási mérlegelési jogkörrel együtt járó különleges feladatokkal, azaz a kár jelentőségének felmérésével, valamint a szükséges felszámolási intézkedések meghatározásával kell megbízni.

(25) Azoknak a személyeknek, akiket hátrányos módon érintenek vagy valószínűleg hátrányos módon fognak érinteni a környezeti károk, jogosultnak kell lenniük arra, hogy intézkedésre kérjék fel az illetékes hatóságot. A környezetvédelem ugyanakkor diffúz érdek, amelynek nevében a magánszemélyek nem mindig lépnek fel, vagy nincsenek mindig olyan helyzetben, hogy felléphessenek annak nevében. Ezért a környezetvédelem ügyét támogató nem kormányzati szervezetek számára is biztosítani kell a lehetőséget ahhoz, hogy megfelelő módon hozzájárulhassanak ezen irányelv hatékony végrehajtásához.

(26) Az érdekelt természetes vagy jogi személyek számára lehetővé kell tenni, hogy felülvizsgálati eljárást kezdeményezzenek az illetékes hatóság határozatait, eljárásait vagy mulasztását illetően.

(27) A tagállamoknak intézkedéseket kell tenniük annak érdekében, hogy ösztönözzék a gazdasági szereplőket megfelelő biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték igénybevételére, továbbá a pénzügyi biztosítékok és azok piacának fejlődését, azzal a céllal, hogy hatékony fedezetet teremtsenek az ezen irányelv értelmében fennálló pénzügyi kötelezettségekre.

(28) Amennyiben az adott környezeti kár ténylegesen vagy valószínűleg több tagállamot érint, az érintett tagállamoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy biztosítsák a megelőző vagy felszámolási tevékenység megfelelő és hatékony elvégzését a környezeti károk tekintetében. A tagállamok kérhetik a megelőző, illetve felszámolási tevékenységek költségeinek behajtását.

(29) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy szigorúbb rendelkezéseket tartsanak hatályban vagy hozzanak a környezeti károk megelőzésével vagy felszámolásával kapcsolatban; és nem akadályozza meg a tagállamokat abban sem, hogy megfelelő intézkedéseket fogadjanak el az olyan helyzetekre vonatkozóan, amikor a költségek kettős behajtására kerülhet sor az ezen irányelv alapján eljáró illetékes hatóság és azon magánszemély egyidejű fellépése következtében, akinek tulajdonát a környezeti kár érintette.

▼B

(30) Az ezen irányelv végrehajtására előírt határidő lejárta előtt okozott kár nem tartozik az irányelvben foglalt rendelkezések hatálya alá.

(31) A tagállamoknak jelentést kell benyújtaniuk a Bizottságnak az ezen irányelv alkalmazása során gyűjtött tapasztalataikról annak érdekében, hogy a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatások, valamint a környezetet fenyegető jövőbeni kockázatok figyelembevételével a Bizottság megvizsgálhassa az irányelv felülvizsgálatának indokoltságát,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv célja a környezeti felelősségre vonatkozó keretrendszer létrehozása a „szennyező fizet” elvének alapján, a környezeti károk megelőzése és felszámolása érdekében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „környezeti károk”

   a) védett fajokban és természetes élőhelyekben okozott károk, vagyis minden olyan kár, amely jelentős kedvezőtlen hatást gyakorol az ilyen élőhelyek és fajok kedvező védettségi állapotának elérésére vagy fenntartására. Az ilyen hatások jelentőségét az eredeti állapothoz képest kell felmérni, figyelembe véve az I. mellékletben meghatározott kritériumokat.

      Nem tartoznak a védett fajokban és természetes élőhelyekben okozott károk fogalmába azok az előzetesen meghatározott kedvezőtlen hatások, amelyek olyan gazdasági szereplő tevékenységének a következményei, aki kifejezett engedélyt kapott az adott tevékenységre az illetékes hatóságoktól a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) és (4) bekezdését vagy a 79/409/EGK irányelv 9. cikkét végrehajtó rendelkezésekkel, illetve a közösségi jogszabályok hatálya alá nem tartozó élőhely és faj esetében a természetvédelemről szóló nemzeti jogszabályok egyenértékű rendelkezéseivel összhangban;

   b) vizekben okozott károk, vagyis minden olyan kár, amely jelentősen kedvezőtlen hatást gyakorol az érintett vizek ökológiai, kémiai és/vagy mennyiségi állapotára és/vagy ökológiai potenciáljára a 2000/60/EK irányelvben meghatározottak szerint, kivéve azokat a kedvezőtlen hatásokat, amelyek esetében az említett irányelv 4. cikk (7) bekezdése alkalmazandó;

   c) területi károk a földterület minden olyan elszennyeződése, amely az anyagok, készítmények, szervezetek vagy mikroorganizmusok talajba, talaj felszínére vagy a föld alatti térbe történő közvetlen vagy közvetett bevezetése következtében az emberi egészség károsodásának jelentős kockázatával jár;

2. „kár”: valamely természeti erőforrásban közvetlenül vagy közvetve bekövetkező, mérhető, kedvezőtlen változás, illetve valamely természeti erőforrás által nyújtott szolgáltatás közvetlen vagy közvetett, mérhető romlása;

▼B

3. „védett fajok és természetes élőhelyek”

   a) a 79/409/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett vagy ugyanezen irányelv I. mellékletében felsorolt fajok, vagy a 92/43/EGK irányelv II. és IV. mellékletében felsorolt fajok;

   b) a 79/409/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett fajok élőhelyei vagy az ugyanezen irányelv I. mellékletében felsorolt élőhelyek vagy a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek, valamint a 92/43/EGK irányelv IV. mellékletében felsorolt fajok költőhelyei vagy pihenőhelyei; és

   c) amennyiben egy tagállam úgy határoz, bármely olyan élőhely vagy faj, amely nem szerepel az említett mellékletekben, és amellyel kapcsolatban a tagállam a két említett irányelvben meghatározott célokhoz hasonló célokat állapít meg;

4. „védettségi állapot”

   a) természetes élőhelyek tekintetében az adott természetes élőhelyet és annak jellegzetes fajait érintő azon hatások összessége, amelyek hosszú távon befolyásolhatják az élőhely természetes kiterjedését, szerkezetét és funkcióit csakúgy, mint jellegzetes fajainak hosszú távú fennmaradását, a tagállamoknak a Szerződés hatálya alá tartozó európai területén, illetve az egyes tagállamok területén vagy az adott élőhely természetes kiterjedésén belül.

      Egy adott természetes élőhely védettségi állapota abban az esetben minősül „kedvezőnek”, ha:

      — természetes kiterjedése és az azon belül található területek nagysága állandó vagy növekvő,

      — hosszú távú fennmaradásához szükséges sajátos szerkezete és funkciói biztosítottak, és valószínűleg a belátható jövőben is biztosítottak lesznek, továbbá

      — jellegzetes fajainak védettségi állapota a b) pont értelmében kedvezőnek minősül;

   b) fajok tekintetében az adott fajt érintő azon hatások összessége, amelyek hosszú távon befolyásolhatják a faj populációinak eloszlását és egyedsűrűségét, a tagállamoknak a Szerződés hatálya alá tartozó európai területén, illetve az egyes tagállamok területén vagy az adott faj természetes elterjedési területén belül.

      Egy adott faj védettségi állapota abban az esetben minősül „kedvezőnek”, ha:

      — a faj populációinak dinamikájára vonatkozó adatok azt mutatják, hogy a faj képes hosszú távon fenntartani magát természetes élőhelyének életképes alkotórészeként,

      — a faj természetes elterjedési területe nem csökken, és valószínűleg a belátható jövőben sem fog csökkenni, továbbá

      — kellő nagyságú élőhely áll rendelkezésre jelenleg, és valószínűleg a jövőben is a faj populációinak hosszú távú fennmaradásához;

5. „vizek”: a 2000/60/EK irányelv hatálya alá tartozó valamennyi víz;

6. „gazdasági szereplő”: az a természetes vagy jogi személyiséggel rendelkező magánszemély vagy közület, aki/amely a keresőtevékenységet végzi vagy irányítja, vagy – amennyiben a nemzeti

▼B

jogszabályok úgy rendelkeznek – akire az ilyen tevékenység technikai működtetésével kapcsolatban döntő gazdasági hatáskört ruháztak, ideértve az ilyen tevékenységre felhatalmazással vagy engedéllyel rendelkező vagy az ilyen tevékenység gyakorlására nyilvántartásba vett, vagy azt bejelentő feleket is;

7. „keresőtevékenység”: minden olyan tevékenység, amelyet gazdasági tevékenység, üzleti vagy egyéb vállalkozás keretében folytatnak, tekintet nélkül arra, hogy magán- vagy közvállalkozás, profitorientált vagy nonprofit jellegű-e;

8. „kibocsátás”: anyagok, készítmények, szervezetek és mikroorganizmusok környezetbe juttatása emberi tevékenység eredményeként;

9. „közvetlen kárveszély”: környezeti kár közeljövőben történő bekövetkezésének megfelelő valószínűsége;

10. „megelőző intézkedések”: minden olyan intézkedés, amelyet környezeti kár közvetlen veszélyével fenyegető esemény, cselekmény vagy mulasztás következtében tesznek a kár megelőzése vagy minimálisra csökkentése érdekében;

11. „felszámolási intézkedések”: minden olyan intézkedés vagy intézkedések együttese, ideértve a károsodott természeti erőforrások és/vagy az azok által nyújtott szolgáltatások helyreállítása, rehabilitációja vagy pótlása érdekében tett kárenyhítési vagy ideiglenes intézkedéseket, vagy a károsodott erőforrásokkal, illetve az azok által nyújtott szolgáltatásokkal egyenértékű alternatíva biztosítása a II. mellékletben előírtak szerint;

12. „természeti erőforrás”: a védett fajok és természetes élőhelyek, a vizek és a talaj;

13. „szolgáltatások” és „természeti erőforrások által nyújtott szolgáltatások”: egy adott természeti erőforrás által más természeti erőforrás vagy a köz érdekében betöltött funkciók;

14. „eredeti állapot”: a kár bekövetkezésének időpontjában a természeti erőforrásoknak és az azok által nyújtott szolgáltatásoknak a rendelkezésre álló legjobb információ alapján becsült helyzete, amely akkor állt volna fenn, ha a károsodás nem következik be;

15. „regeneráció”, ideértve a „természetes regenerálódást” is: az a folyamat, amikor a vizek, védett fajok és természetes élőhelyek esetében a károsodott természeti erőforrások és/vagy az azok által nyújtott, károsodott szolgáltatások visszaállnak az eredeti állapotba, a területi károk esetében pedig az emberi egészséget károsító valamennyi jelentős kockázat kiküszöbölése;

16. „költségek”: azok a költségek, amelyek ezen irányelv megfelelő és hatékony végrehajtásának biztosításához szükségesek, ideértve a környezeti károk, valamint az ilyen károk közvetlen veszélyének felmérésével kapcsolatos költségeket, a lehetséges intézkedések felmérésének költségeit csakúgy, mint a közigazgatási, jogi és végrehajtási költségeket, az adatgyűjtés költségeit és egyéb általános költségeket, valamint a monitoring és az ellenőrzés költségeit.

3. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ez az irányelv a következőkre alkalmazandó:

a) a III. mellékletben felsorolt keresőtevékenységek bármelyike által okozott környezeti károk, valamint környezeti kár bekövetkezésének ilyen tevékenység következtében fennálló közvetlen veszélye;

b) a védett fajokban vagy természetes élőhelyekben a III. mellékletben fel nem sorolt keresőtevékenység által okozott károk, valamint

▼B

környezeti kár bekövetkezésének ilyen tevékenység következtében fennálló közvetlen veszélye, amennyiben a gazdasági szereplő vétkesen vagy gondatlanul jár el.

(2) Ez az irányelv az alkalmazási körébe tartozó tevékenységek végzését szabályozó szigorúbb közösségi jogszabályok, valamint a kollíziós szabályokat magukban foglaló közösségi jogszabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

(3) A vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül, ez az irányelv nem biztosít kártérítési jogot magánszemélyeknek a környezeti kárból vagy az ilyen jellegű közvetlen kárveszélyből következően.

4. cikk

Kivételek

(1) Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá a következő okokból bekövetkező környezeti károk vagy azok közvetlen veszélye:

a) fegyveres konfliktus, hadiállapot, polgárháború vagy felkelés;

b) rendkívüli, elkerülhetetlen és kivédhetetlen természeti jelenség.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó olyan esemény miatt bekövetkező környezeti kár vagy ilyen jellegű közvetlen kárveszély esetén, amelynek tekintetében a felelősség vagy a kártérítés az érintett tagállamban hatályban lévő, a IV. mellékletben felsorolt nemzetközi egyezmények bármelyikének alkalmazási körébe tartozik, beleértve azok jövőbeli módosításait is.

(3) Ez az irányelv nem sérti a gazdasági szereplő jogát arra vonatkozóan, hogy korlátozza a felelősségét a tengerhajózási keresetekben a felelősség korlátozásáról szóló 1976. évi egyezményt (LLMC), ideértve az egyezmény jövőbeli módosításait is, vagy a felelősségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló, 1988. évi strasbourgi egyezményt (CLNI), ideértve az egyezmény jövőbeli módosításait is, végrehajtó nemzeti jogszabályokkal összhangban.

(4) Ez az irányelv nem alkalmazandó az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó tevékenységek által okozott nukleáris kockázat, környezeti kár vagy ilyen jellegű közvetlen kárveszély, illetve olyan esemény vagy tevékenység esetén, amelynek tekintetében a felelősség vagy a kártérítés az V. mellékletben felsorolt nemzetközi jogi eszközök alkalmazási körébe tartozik, beleértve azok jövőbeli módosításait is.

(5) Ez az irányelv csak olyan diffúz szennyezésből származó környezeti kár vagy ilyen jellegű közvetlen kárveszély esetén alkalmazandó, amelyek esetében okozati összefüggést lehet megállapítani az okozott kár és az egyéni gazdasági szereplők tevékenysége között.

(6) Ez az irányelv nem alkalmazandó olyan tevékenységek esetében, amelyek főleg honvédelmi és nemzetközi biztonsági célokat szolgálnak, sem pedig olyan tevékenységek esetében, amelyek kizárólagos célja a természeti katasztrófák elleni védelem.

5. cikk

Megelőző tevékenység

(1) Amennyiben még nem következett be környezeti kár, de fennáll az ilyen jellegű kár bekövetkezésének közvetlen veszélye, a gazdasági szereplőnek haladéktalanul meg kell tennie a szükséges megelőző intézkedéseket.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben szükséges, és minden olyan esetben, ha nem hárul el a környezeti kár közvetlen veszélye a gazdasági szereplő által megtett megelőző intézkedések

▼B

ellenére, a gazdasági szereplők a lehető leghamarabb tájékoztassák az illetékes hatóságot a helyzet minden lényeges vonatkozásáról.

(3) Az illetékes hatóság bármikor:

a) kötelezheti a gazdasági szereplőt, hogy szolgáltasson információt a környezeti kár közvetlen veszélyéről vagy az ilyen közvetlen veszély gyanújával kapcsolatos esetekről;

b) kötelezheti a gazdasági szereplőt, hogy tegye meg a szükséges megelőző intézkedéseket;

c) utasításokat adhat a gazdasági szereplőnek arra vonatkozóan, hogy milyen megelőző intézkedéseket kell megtennie; vagy

d) saját maga végrehajthatja a szükséges kármegelőzési intézkedéseket.

(4) Az illetékes hatóság előírja, hogy a megelőző intézkedéseket a gazdasági szereplőnek kell megtennie. Ha a gazdasági szereplő nem teljesíti az (1) bekezdésben vagy a (3) bekezdés b) vagy c) pontjában meghatározott kötelezettségeket, nem azonosítható, vagy ezen irányelv értelmében nem köteles viselni a költségeket, az illetékes hatóság saját maga is megteheti ezeket az intézkedéseket.

6. cikk

Kárfelszámolási tevékenység

(1) Amennyiben a környezeti kár már bekövetkezett, a gazdasági szereplőnek haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a helyzet minden lényeges részletéről és meg kell tennie:

a) minden megvalósítható intézkedést annak érdekében, hogy haladéktalanul ellenőrzése alá vonja, feltartóztassa, eltávolítsa vagy egyéb módon kezelje a szóban forgó szennyező anyagokat és/vagy más károsító tényezőket azzal a céllal, hogy korlátozza vagy megelőzze a további környezeti károkat és az emberi egészségre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat vagy a természeti erőforrások által nyújtott szolgáltatások további romlását; valamint

b) a szükséges felszámolási intézkedéseket a 7. cikkel összhangban.

(2) Az illetékes hatóság bármikor:

a) kötelezheti a gazdasági szereplőt, hogy szolgáltasson kiegészítő információt a bekövetkezett károkról;

b) megtehet minden célszerű intézkedést, kötelezheti erre a gazdasági szereplőt, vagy utasításokat adhat a gazdasági szereplőnek minden célszerű intézkedésre vonatkozóan annak érdekében, hogy haladéktalanul ellenőrzése alá vonja, feltartóztassa, eltávolítsa, vagy egyéb módon kezelje a szóban forgó szennyező anyagokat és/vagy más károsító tényezőket azzal a céllal, hogy korlátozza vagy megelőzze a további környezeti károkat és az emberi egészségre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat vagy a természeti erőforrások által nyújtott szolgáltatások további romlását;

c) kötelezheti a gazdasági szereplőt, hogy tegye meg a szükséges felszámolási intézkedéseket;

d) utasításokat adhat a gazdasági szereplőnek arra vonatkozóan, hogy milyen szükséges felszámolási intézkedéseket kell megtennie; vagy

e) saját maga megteheti a szükséges felszámolási intézkedéseket.

(3) Az illetékes hatóság előírja, hogy a felszámolási intézkedéseket a gazdasági szereplőnek kell megtennie. Ha a gazdasági szereplő nem teljesíti az (1) bekezdésben vagy a (2) bekezdés b), c) vagy d) pontjában meghatározott kötelezettségeket, nem azonosítható, vagy ezen irányelv értelmében nem köteles viselni a költségeket, az illetékes hatóság végső esetben saját maga is megteheti ezeket az intézkedéseket.

▼B

7. cikk

A felszámolási intézkedések meghatározása

(1) A gazdasági szereplők a II. melléklettel összhangban meghatározzák a lehetséges felszámolási intézkedéseket, és jóváhagyásra benyújtják ezeket az illetékes hatóságnak, kivéve ha a 6. cikk (2) bekezdésének e) pontja és (3) bekezdése alapján az illetékes hatóság járt el.

(2) Az illetékes hatóság dönt arról, hogy mely felszámolási intézkedéseket kell a II. melléklettel összhangban és a megfelelő gazdasági szereplővel együttműködve végrehajtani.

(3) Ha több esetben következett be környezeti kár olyan módon, hogy az illetékes hatóság nem tudja biztosítani a szükséges felszámolási intézkedések egyidejű megvalósítását, az illetékes hatóság jogosult dönteni arról, hogy a környezeti károk melyikét kell elsőként felszámolni.

E döntés során az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie többek között a különböző érintett környezeti károk jellegét, nagyságát és súlyosságát, valamint a természetes regenerálódás lehetőségét. Ezenkívül figyelembe kell venni az emberi egészségre jelentett kockázatot is.

(4) Az illetékes hatóság felhívja a 12. cikk (1) bekezdésében említett személyeket, valamint minden esetben azokat a személyeket, akiknek a területén a felszámolási intézkedéseket végrehajtják, hogy nyújtsák be észrevételeiket, amelyeket figyelembe vesz.

8. cikk

A megelőzés és a felszámolás költségei

(1) Ezen irányelv értelmében a gazdasági szereplő viseli a megelőző és felszámolás tevékenységek költségeit.

(2) A (3) és (4) bekezdésre is figyelemmel, az illetékes hatóság többek között biztosíték vagy más megfelelő garancia érvényesítése útján megtérítteti azon gazdasági szereplővel, aki a kárt vagy a közvetlen kárveszélyt okozta, az ezen irányelv értelmében elvégzett megelőző vagy felszámolási tevékenységek során a hatóság által viselt költségeket.

Az illetékes hatóság azonban dönthet úgy, hogy nem térítteti meg az összes költséget, amennyiben az ahhoz szükséges kiadások meghaladják a behajtható összeget, vagy a gazdasági szereplő nem azonosítható.

(3) A gazdasági szereplő nem köteles viselni az ezen irányelv alapján elvégzett megelőző vagy felszámolási tevékenységek költségeit, ha bizonyítani tudja, hogy a környezeti kár vagy az ilyen jellegű közvetlen kárveszély:

a) előidézője harmadik fél volt, és azok a megfelelő biztonsági intézkedések ellenére következtek be; vagy

b) olyan hatósági kötelezés vagy utasítás betartásából ered, amely nem felel meg a gazdasági szereplő tevékenységéből származó kibocsátásnál vagy eseménynél indokolt kötelezésnek vagy utasításnak.

Ilyen esetben a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplőnek megtérítsék az általa viselt költségeket.

(4) A tagállamok mentesíthetik a gazdasági szereplőt az ezen irányelv alapján végrehajtott felszámolási tevékenységek költségeinek viselése alól, ha a gazdasági szereplő bizonyítja, hogy nem járt el vétkesen vagy gondatlanul, és a környezeti károkat az alábbiak okozták:

a) a III. mellékletben meghatározott, a Közösség által elfogadott jogi intézkedéseket végrehajtó hatályos nemzeti törvények és rendelkezések értelmében adott engedély feltételeivel teljes összhangban

▼B

engedélyezett kibocsátás vagy esemény, ahogyan az alkalmazandó volt a kibocsátás vagy az esemény időpontjában;

b) olyan kibocsátás vagy esemény vagy egy adott termék olyan módon történő használata valamely tevékenység során, amellyel kapcsolatban a gazdasági szereplő bizonyítja, hogy a tudományos és technikai ismeretek akkori állása szerint, amikor a kibocsátásra vagy az eseményre sor került, nem minősült nagy valószínűséggel környezeti kárt okozónak.

(5) Az illetékes hatóság által az 5. cikk (3) és (4) bekezdése, valamint a 6. cikk (2) és (3) bekezdése alapján megvalósított intézkedések nem sértik az érintett gazdasági szereplő ezen irányelv értelmében megállapított felelősségét, valamint a Szerződés 87. és 88. cikkét.

9. cikk

Költségmegosztás több fél által okozott kár esetében

Ez az irányelv nem sérti a nemzeti jogszabályok több fél által okozott kár esetén a költségmegosztásra, és különösen egy adott termék tekintetében a gyártót és a felhasználót terhelő felelősség megállapítására alkalmazandó rendelkezéseit.

10. cikk

A költségek behajtásának időbeli korlátozása

Az illetékes hatóság jogosult kezdeményezni a gazdasági szereplővel vagy megfelelő esetben azzal a harmadik féllel szemben, aki a kárt vagy a közvetlen kárveszélyt okozta, az ezen irányelv alapján hozott valamennyi intézkedés költségeinek behajtását az intézkedések befejezésétől vagy a felelős gazdasági szereplő, illetve harmadik fél azonosításától számított öt éven belül, attól függően, hogy melyik következik be később.

11. cikk

Illetékes hatóság

(1) A tagállamok kijelölik az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért felelős illetékes hatóságot (hatóságokat).

(2) Az illetékes hatóság kötelezettsége megállapítani, hogy melyik gazdasági szereplő okozta a kárt vagy a közvetlen kárveszélyt, felmérni a károk jelentőségét, és meghatározni, hogy milyen felszámolási intézkedéseket kell tenni a II. mellékletre való hivatkozással. Ebből a célból az illetékes hatóság jogosult megkövetelni az érintett gazdasági szereplőtől, hogy végezze el a saját értékelését és adjon át ezzel kapcsolatban minden szükséges információt és adatot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság felhatalmazhasson vagy kötelezhessen harmadik feleket arra, hogy elvégezzék a szükséges megelőző vagy felszámolási intézkedéseket.

(4) Az ezen irányelv értelmében hozott megelőző, illetve felszámolási intézkedéseket előíró határozatban meg kell jelölni a határozat pontos indokait. Az ilyen határozatról haladéktalanul értesítést kell küldeni az érintett gazdasági szereplőnek, aki egyúttal tájékoztatást kap arról is, hogy az érintett tagállam hatályos törvényei értelmében milyen jogorvoslati lehetőségei vannak, és milyen határidőn belül élhet ezekkel.

▼B

12. cikk

Intézkedés iránti kérelem

(1) Azok a természetes vagy jogi személyek:

a) akiket/amelyeket a környezeti károk nagy valószínűséggel érintenek; vagy

b) akik/amelyek kellően érdekeltek a károkkal kapcsolatos környezetvédelmi döntéshozatali folyamatban érvényesítő módon; vagy

c) akik/amelyek jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben az adott tagállam közigazgatási eljárásról szóló törvénye előfeltételként szabja azt,

jogosultak közölni észrevételeiket az illetékes hatósággal a tudomásukra jutott környezeti károkkal vagy az ilyen jellegű közvetlen kárveszéllyel kapcsolatban, továbbá felkérni az illetékes hatóságot az ezen irányelv alapján történő eljárásra.

A tagállamok határozzák meg, hogy mit jelent a „kellő érdekeltség” és a „jogsérelem” fogalma.

E célból a b) albekezdés alkalmazásában a környezetvédelem ügyét támogató és a nemzeti jog előírásainak megfelelő nem kormányzati szervezet kellően érdekeltnek minősül. Továbbá a c) albekezdés alkalmazásában olyan szervezetnek kell tekinteni az ilyen szervezetet, amelynek jogai sérelmet szenvedhetnek.

(2) Az intézkedés iránti kérelemhez mellékelni kell a szóban forgó környezeti károkkal kapcsolatban benyújtott észrevételeket alátámasztó megfelelő információkat és adatokat.

(3) Amennyiben az intézkedés iránti kérelem és a mellékelt észrevételek valószínűsítik a környezeti károk fennállását, az illetékes hatóság megvizsgálja az észrevételeket és az intézkedés iránti kérelmet. Ilyen körülmények között az illetékes hatóság lehetőséget ad az érintett gazdasági szereplőnek az intézkedés iránti kérelemmel és a mellékelt észrevételekkel kapcsolatos álláspontjának kifejtésére.

(4) Az illetékes hatóság a lehető leghamarabb és minden esetben a nemzeti jog megfelelő rendelkezéseivel összhangban tájékoztatja azt az (1) bekezdésben említett személyt, aki a hatóságnál az észrevételt tette, arról, hogy az intézkedés iránti kérelem nyomán született döntés értelmében intézkedik-e, vagy elutasítja az intézkedés iránti kérelmet, valamint tájékoztatást ad a döntés okairól.

(5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy közvetlen kárveszély esetén nem alkalmazzák az (1) és a (4) bekezdést.

13. cikk

Felülvizsgálati eljárások

(1) A 12. cikk (1) bekezdésében említett személyek bírósághoz vagy olyan más független és pártatlan köztestülethez fordulhatnak, amely hatáskörrel rendelkezik az ezen irányelv értelmében illetékes hatóság határozatainak, eljárásainak vagy mulasztásainak eljárásjogi és anyagi jogi felülvizsgálatára.

(2) Ez az irányelv nem sérti a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek a jogorvoslat lehetőségét szabályozzák, valamint azokat, amelyek értelmében a bírósági eljárás kezdeményezését megelőzően ki kell meríteni a közigazgatási felülvizsgálati eljárásokat.

▼B

14. cikk

Pénzügyi biztosíték

(1) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy ösztönözzék a pénzügyi biztosítékok és azok piacának a megfelelő gazdasági és pénzügyi piaci szereplők általi fejlesztését, ideértve a fizetésképtelenség esetében alkalmazandó pénzügyi mechanizmusokat is, azzal a céllal, hogy a gazdasági szereplők pénzügyi garanciákat vehessenek igénybe az ezen irányelv alapján őket terhelő felelősség fedezésére.

(2) A Bizottság 2010. április 30-ig jelentést tesz arról, hogy ez az irányelv mennyire hatékony a környezeti károk tényleges felszámolása, az ésszerű költségszinten történő megvalósítás, valamint a biztosítások és más pénzügyi biztosítékok feltételei tekintetében a III. melléklet hatálya alá tartozó tevékenységek esetében. A jelentésben a pénzügyi biztosítékokkal kapcsolatban a következő szempontokat is figyelembe kell venni: fokozatos megközelítés, a pénzügyi garancia felső határa és az alacsony kockázattal járó tevékenységek kizárása. E jelentés és egy költség-haszon elemzéssel kibővített hatásvizsgálat figyelembevételével a Bizottság adott esetben javaslatot tesz egy kötelező pénzügyi biztosítékokat előíró, harmonizált rendszerre vonatkozóan.

15. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) Amennyiben a környezeti károk ténylegesen vagy valószínűleg több tagállamot érintenek, azok együttműködnek – ideértve a megfelelő információcserét – abból a célból, hogy biztosítsák a megelőző tevékenység és, amennyiben szükséges, a felszámolási tevékenység megvalósulását az ilyen környezeti károk esetében.

(2) Amennyiben a környezeti károk már bekövetkeztek, az a tagállam, amelynek a területén azok keletkeztek, kellő információval látja el a potenciálisan érintett tagállamot.

(3) Amennyiben egy tagállam olyan károkat fedez fel a saját területén, amelyek nem ott keletkeztek, jelentheti az ügyet a Bizottságnak és a többi érintett tagállamnak; javaslatokat tehet megelőző és felszámolási intézkedések elfogadására, és ezzel az irányelvvel összhangban igényelheti a megelőző vagy felszámolási intézkedések elfogadása során felmerült költségeinek visszatérítését.

16. cikk

A nemzeti joggal való kapcsolat

(1) Ez az irányelv nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy a környezeti károk megelőzésével és felszámolásával kapcsolatban szigorúbb rendelkezéseket tartsanak hatályban vagy fogadjanak el, beleértve az ezen irányelvben meghatározott megelőzési és felszámolási követelmények mellett további tevékenységek meghatározását és további felelős felek meghatározását.

(2) Ez az irányelv nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy megfelelő intézkedéseket fogadjanak el, így például a költségek kettős behajtásának tilalmát az olyan helyzetekre vonatkozóan, amikor kettős behajtásra kerülhet sor az ezen irányelv alapján eljáró illetékes hatóság és azon magánszemély egyidejű fellépése következtében, akinek tulajdonát a környezeti kár érintette.

▼B

17. cikk

Időbeli hatály

Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

— a 19. cikk (1) bekezdésében említett időpont előtt bekövetkezett kibocsátás vagy esemény által okozott károk,

— a 19. cikk (1) bekezdésében említett időpontot követően bekövetkezett kibocsátás, esemény vagy incidens által okozott károk, amennyiben olyan meghatározott tevékenység eredményeként került sor azokra, amely a fent említett időpont előtt történt és fejeződött be,

— a károkat okozó kibocsátás, esemény vagy incidens bekövetkezése óta több mint 30 év telt el.

18. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) A tagállamok legkésőbb 2013. április 30-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az irányelv alkalmazása során gyűjtött tapasztalataikról. A jelentések tartalmazzák a VI. mellékletben meghatározott információt és adatokat.

(2) Ennek alapján a Bizottság 2014. április 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely tartalmazza a megfelelő módosítási javaslatokat.

(3) A (2) bekezdésben említett jelentés tartalmazza a következők felülvizsgálatát:

a) a következő cikkek alkalmazása:

— a IV. és az V. mellékletben felsorolt nemzetközi jogi eszközök hatálya alá tartozó szennyezések ezen irányelv alkalmazási köréből való kizárására vonatkozó 4. cikk (2) és (4) bekezdése, továbbá

— a gazdasági szereplőnek a 4. cikk (3) bekezdésében említett nemzetközi egyezményekkel összhangban fennálló felelősségkorlátozási jogára vonatkozó 4. cikk (3) bekezdése.

A Bizottság számításba veszi a megfelelő nemzetközi fórumok, úgymint az IMO és az Euratom, valamint a megfelelő nemzetközi egyezmények tapasztalatait, továbbá azt, hogy milyen mértékben léptek hatályba, és/vagy hajtották végre a tagállamok és/vagy módosították azokat, figyelembe véve az ilyen tevékenységekből eredő valamennyi megfelelő környezeti káreseményt és a megvalósított felszámolási tevékenységet, valamint a tagállamokban meghatározott felelősségi szintek közötti különbségeket, továbbá a hajótulajdonos felelőssége és az olajszállítmány címzettjének hozzájárulása közötti kapcsolatot, tekintettel a Nemzetközi Olajszennyezési Kompenzációs Alap által a témában folytatott tanulmányokra;

b) ezen irányelv alkalmazása a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) által okozott környezeti károkra, különösen az olyan megfelelő nemzetközi fórumokon és egyezmények során gyűjtött tapasztalatok figyelembevételével, mint a biológiai sokféleségről szóló egyezmény és a biológiai biztonságról szóló cartagenai jegyzőkönyv csakúgy, mint a GMO-k által okozott környezeti káresemények következményei;

c) ezen irányelv alkalmazása a védett fajokra és a természetes élőhelyekre;

d) azok a jogi aktusok, amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a III., a IV. és az V. melléklet részét képezzék.

▼B

19. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2007. április 30-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, valamint a Bizottság számára megküldenek egy táblázatot ezen irányelv rendelkezései és az általuk kibocsátott nemzeti rendelkezések közötti megfelelésről.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A 2. CIKK 1. PONTJÁNAK A) ALPONTJÁBAN EMLÍTETT KRITÉRIUMOK

Az élőhelyek, illetve fajok kedvező védettségi állapotának elérésére vagy fenntartására kedvezőtlen hatást gyakorló károk jelentőségét a károk bekövetkezésének idején fennálló védettségi állapotra, az adott természeti erőforrások által nyújtott szolgáltatásokra és az ilyen erőforrások természetes megújulási képességére való hivatkozással kell felmérni. Az eredeti állapotban bekövetkezett jelentős mértékű kedvezőtlen változásokat az alábbi mérhető adatok alapján kell megállapítani:

— az egyedek száma, sűrűsége vagy az érintett terület,

— az egyedek vagy a károsodott terület szerepe a fajok, illetve az élőhelyek megőrzésében, a fajok, illetve az élőhely ritkasága (helyi, regionális és ennél magasabb szinten felmérve, ideértve a közösségi szintet is),

— a faj szaporodási képessége (a fajra vagy a populációra jellemző dinamika alapján), a faj életképessége vagy az élőhely természetes megújulási képessége (a jellegzetes fajaira vagy populációira jellemző dinamika alapján),

— a károk bekövetkezése után a faj, illetve az élőhely képessége arra, hogy a fokozott védelmi intézkedéseken kívüli minden egyéb beavatkozás nélkül, kizárólag a faj, illetve az élőhely dinamikája következtében visszaálljon egy olyan állapotba, amely az eredeti állapottal egyenértékű vagy jobb annál.

Az emberi egészségre bizonyítottan ártalmas károk jelentős kárnak minősülnek.

A következők nem minősülnek jelentős kárnak:

— olyan negatív változások, amelyek az adott faj vagy élőhely vonatkozásában a normálisnak tekintett természetes ingadozásnál kisebb mértékűek,

— természetes oknak betudható vagy az adott területen folytatott normális gazdálkodással összefüggő beavatkozásból eredő negatív változások, az élőhely-nyilvántartásban vagy a céldokumentumokban meghatározottak szerint vagy a tulajdonosok, illetve a gazdasági szereplők által korábban folytatott gyakorlat szerint,

— olyan fajokban, illetve élőhelyekben okozott károk, amelyekkel kapcsolatban bizonyított, hogy rövid időn belül és beavatkozás nélkül visszaállnak vagy az eredeti állapotba, vagy kizárólag a faj, illetve az élőhely dinamikája következtében egy olyan állapotba, amely az eredeti állapottal egyenértékű vagy jobb annál.

▼B

II. MELLÉKLET

KÖRNYEZETI KÁROK FELSZÁMOLÁSA

Ez a melléklet megállapítja azt a közös keretrendszert, amelyet annak érdekében kell követni, hogy a lehető legmegfelelőbb intézkedésekre kerüljön sor a környezeti károk felszámolásának biztosítására.

1. **Vizekben, védett fajokban, illetve természetes élőhelyekben okozott károk felszámolása:**

A vizekben, védett fajokban, illetve természetes élőhelyekben okozott károk felszámolása a környezet eredeti állapotba való visszaállításával történik alap-, kiegészítő és kompenzációs felszámolás útján, ahol:

a) „alap”-felszámolás: minden olyan felszámolási intézkedés, amely visszaállítja a károsodott természeti erőforrások és/vagy az azok által nyújtott, károsodott szolgáltatások állapotát az eredeti állapotba vagy ahhoz közeli állapotba;

b) „kiegészítő” felszámolás: minden olyan felszámolási intézkedés, amely a természeti erőforrásokkal és/vagy az azok által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos annak kompenzálására, hogy az alapfelszámolás eredményeként nem álltak tökéletesen helyre a károsodott természeti erőforrások és/vagy az azok által nyújtott szolgáltatások;

c) „kompenzációs” felszámolás: a természeti erőforrásokban és/vagy az azok által nyújtott szolgáltatásokban a károk bekövetkezésének időpontjától az alapfelszámolás teljes hatásának eléréséig előforduló átmeneti veszteségek kompenzálása céljából végzett tevékenységek;

d) „átmeneti veszteségek”: olyan veszteségek, amelyek abból erednek, hogy a károsodott természeti erőforrások és/vagy az azok által nyújtott szolgáltatások nem képesek betölteni ökológiai funkcióikat, illetve megfelelő szolgáltatásokat nyújtani más természeti erőforrásoknak vagy a köznek mindaddig, ameddig az elsődleges vagy a kiegészítő intézkedések hatása meg nem nyilvánul. E fogalom nem terjed ki a lakosság pénzügyi kártalanítására.

Amennyiben az alapfelszámolás eredményeként a környezet nem áll vissza az eredeti állapotba, kiegészítő felszámolást kell végezni. Továbbá kompenzációs felszámolást is kell végezni az átmeneti veszteségek kompenzálására.

A vizekben, védett fajokban, illetve természetes élőhelyekben okozott környezeti károk felszámolása az emberi egészségre jelentősen ártalmas hatások kiküszöbölését is jelenti.

1.1. *Felszámolási célkitűzések*

Az alapfelszámolás célja

1.1.1. Az alapfelszámolás célja a károsodott természeti erőforrások és/vagy szolgáltatások eredeti állapotba vagy ahhoz közeli állapotba történő visszaállítása.

A kiegészítő felszámolás célja

1.1.2. Amennyiben a károsodott természeti erőforrások és/vagy szolgáltatások nem állnak vissza eredeti állapotba, kiegészítő felszámolást kell végezni. A kiegészítő felszámolás célja olyan hasonló szintű természeti erőforrások és/vagy szolgáltatások nyújtása, adott esetben egy másik természeti területen, amelyek nyújtására akkor került volna sor, ha a károsodott terület visszaáll az eredeti állapotba. Megfelelő esetben, az alternatív területet lehetőség szerint földrajzilag össze kell kötni a károsodott területtel, tekintetbe véve az érintett lakosság érdekeit.

A kompenzációs felszámolás célja

1.1.3. Kompenzációs felszámolást kell végezni a természeti erőforrások és azok szolgáltatásainak regenerálódásáig bekövetkező átmeneti veszteségek kompenzálására. Ez a kompenzáció a védett természetes élőhelyek, fajok, illetve vizek további javítását jelenti vagy a károsodott, vagy az alternatív területen. E fogalom nem terjed ki a lakosság pénzügyi kártalanítására.

▼B

1.2. *A felszámolási intézkedések meghatározása*

Az alapfelszámolási intézkedések meghatározása

1.2.1. A természeti erőforrások és szolgáltatások eredeti állapothoz közeli állapotba történő gyors és közvetlen visszaállítása érdekében mérlegelni kell a választható intézkedéseket vagy a természetes regenerálódás lehetőségét.

A kiegészítő és a kompenzációs felszámolási intézkedések meghatározása

1.2.2. A kiegészítő és a kompenzációs felszámolási intézkedések mértékének meghatározása során mindenekelőtt azt a megközelítést kell alkalmazni, amely szerint a kieső forrást vagy szolgáltatást az adott forrással vagy szolgáltatással egyenértékű forrással vagy szolgáltatással kell helyettesíteni. E megközelítés során tehát olyan intézkedéseket kell először mérlegelni, amelyek a károsodott természeti erőforráshoz vagy szolgáltatáshoz típusában, minőségében és mennyiségében hasonló természeti erőforrást és/vagy szolgáltatást biztosítanak. Amennyiben ez nem megvalósítható, alternatív természeti erőforrásokat és/vagy szolgáltatásokat kell biztosítani. Így például a minőségromlás kompenzálható a felszámolási intézkedések mennyiségének növelésével.

1.2.3. Amennyiben nem lehetséges az elsőként választandó megközelítés, azaz az adott erőforrás vagy szolgáltatás egyenértékű erőforrással vagy szolgáltatással történő helyettesítése, alternatív értékelési technikákat kell alkalmazni. Az illetékes hatóság előírhatja a megfelelő módszert – például pénzügyi értékelést – a szükséges kiegészítő és kompenzációs felszámolási intézkedések mértékének meghatározására. Amennyiben elvégezhető az elveszett források és/vagy szolgáltatások értékelése, de a helyettesítő természeti erőforrások és/vagy szolgáltatások értékelése nem hajtható végre ésszerű határidőn belül vagy ésszerű költségszinten, az illetékes hatóság választhat olyan felszámolási intézkedéseket, amelyek költsége megegyezik az elveszett természeti erőforrások és/vagy szolgáltatások becsült pénzügyi értékével.

A kiegészítő és a kompenzációs felszámolási intézkedések tervezése során annyi időre kell gondoskodni további természeti erőforrásokról és/vagy szolgáltatásokról, amennyi a felszámolási tevékenységek ideális időtartama és időbeosztása alapján szükséges. Például: minél több időt vesz igénybe az eredeti állapotba történő visszaállás, annál több kompenzációs felszámolási intézkedést kell alkalmazni (míg a többi tényező nem változik).

1.3. *A felszámolási lehetőségek kiválasztása*

1.3.1. Az ésszerű felszámolási lehetőségeket a rendelkezésre álló legjobb technológiák alkalmazásával és a következő kritériumok alapján kell értékelni:

— az egyes lehetőségek hatása a közegészségügyre és a biztonságra,

— a lehetőség végrehajtásának költsége,

— a különböző lehetőségek várható eredményessége,

— milyen mértékben biztosítják az egyes lehetőségek a károk jövőbeli megelőzését, és mennyire kerülhetők el általuk az adott lehetőség végrehajtásából adódó járulékos károk,

— az egyes lehetőségek milyen kedvező hatást gyakorolnak a természeti erőforrás és/vagy szolgáltatás egyes összetevőire,

— az egyes lehetőségek mennyire veszik figyelembe a lényeges társadalmi, gazdasági és kulturális vonatkozásokat és a helyi sajátosságokból adódó egyéb lényeges tényezőket,

— mennyi idő szükséges ahhoz, hogy a környezeti károk felszámolására tett intézkedések kifejtsék hatásukat,

— az egyes lehetőségek milyen mértékben állítják helyre a környezeti károkat szenvedett természeti területet,

— földrajzi kapcsolat a károsodott természeti területtel.

1.3.2. Az így meghatározott különböző felszámolási lehetőségek értékelése során választhatók olyan alapfelszámolási intézkedések, amelyek nem állítják vissza teljesen a károsodott vizek, védett faj vagy természetes élőhely eredeti állapotát, vagy azt csak lassabban állítják vissza. Ilyen

▼B

döntés csak akkor hozható, ha az annak eredményeként az elsődleges területen a természeti erőforrásokban és/vagy szolgáltatásokban bekövetkező veszteséget egyre jelentősebb kiegészítő vagy kompenzációs intézkedések megtételével pótolják annak érdekében, hogy biztosítsák a természeti erőforrások és/vagy szolgáltatások megelőző szintjét. Ez az eset áll fenn például akkor, ha az azonos szintű természeti erőforrások és/vagy szolgáltatások biztosításáról máshol alacsonyabb költséggel lehet gondoskodni. Ezeket a további felszámolási intézkedéseket az 1.2.2. pontban meghatározott szabályokkal összhangban kell meghatározni.

1.3.3. Az 1.3.2. pontban meghatározott szabályoktól eltérve, de a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság jogosult úgy dönteni, hogy nem kell további felszámolási intézkedéseket tenni, amennyiben:

a) a már megvalósított felszámolási intézkedések biztosítják, hogy többé már nem áll fenn az emberi egészséget, vizeket, védett fajokat és természetes élőhelyeket fenyegető jelentős kockázat; és

b) az eredeti állapotot vagy ahhoz közeli állapot elérése érdekében megvalósítandó felszámolási intézkedések költsége nem áll arányban az elérhető környezeti haszonnal.

2. **A területi károsodás felszámolása**

Meg kell tenni a szükséges intézkedéseket legalább a jelentős szennyező anyagok eltávolítására, ellenőrzésére, elszigetelésére, illetve mennyiségi csökkentésére úgy, hogy a szennyezett terület – tekintetbe véve jelenlegi vagy a szennyezés bekövetkezésének időpontjára vonatkozóan jóváhagyott jövőbeli használatát – ne járjon az emberi egészséget fenyegető jelentős kockázattal. Az ilyen kockázatok fennállását kockázatfelmérési eljárásokkal kell meghatározni, tekintetbe véve a talaj jellemzőit és funkcióját, a szennyező anyagok, készítmények, szervezetek és mikroorganizmusok típusát és koncentrációját, azok veszélyességét, valamint terjedésük valószínűségét. A használat módját a földhasználati előírások vagy a károk bekövetkezésének idején hatályos egyéb vonatkozó előírások alapján kell megállapítani.

Amennyiben a földhasználat megváltozik, valamennyi szükséges intézkedést meg kell tenni az emberi egészséget fenyegető kedvezőtlen hatások megelőzése érdekében.

Amennyiben a földhasználatra vonatkozó vagy más megfelelő előírás nem áll rendelkezésre, akkor az adott terület hasznosítását a károsodott terület jellege alapján kell meghatározni, tekintetbe véve a terület várható fejlesztési módját.

Figyelembe kell venni a természetes regenerálódás, vagyis egy olyan regenerálódási folyamat lehetőségét is, amelyhez nem szükséges közvetlen emberi beavatkozás.

▼B

III. MELLÉKLET

A 3. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK

1. A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ([1]) alapján engedélyhez kötött létesítmények működtetése. Tehát a 96/61/EK irányelv I. mellékletében felsorolt összes tevékenység, kivéve az új termékek és eljárások fejlesztésére, tesztelésére és az ezekkel kapcsolatos kutatások folytatására használt létesítményeket vagy létesítményrészeket.

2. A hulladékgazdálkodási műveletek, ideértve a hulladék és a veszélyes hulladék begyűjtését, szállítását, hasznosítását és ártalmatlanítását, valamint ezen műveletek ellenőrzését és az ártalmatlanítási területek későbbi kezelését, amely tevékenységek a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv ([2]) és a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ([3]) alapján engedély- vagy nyilvántartásbavétel-kötelesek.

   Ezek a tevékenységek többek között magukban foglalják hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv ([4]) alapján a hulladéklerakó telepek működtetését és a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) alapján az égetőművek működtetését.

   Ezen irányelv alkalmazásában, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem tartozik e műveletek közé a települési szennyvízkezelőkből származó, jóváhagyott szinten kezelt szennyvíziszap mezőgazdasági célú kihelyezése.

3. A Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelv ([6]) alapján előzetes engedélyhez kötött, a felszíni vizekbe történő kibocsátás.

4. A felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről szóló, 1979. december 17-i 80/68/EGK tanácsi irányelv ([7]) alapján előzetes engedélyhez kötött, a felszín alatti vizekbe történő anyagkibocsátás.

5. A 2000/60/EK irányelv alapján engedélyhez, felhatalmazáshoz vagy nyilvántartásba vételhez kötött szennyező anyagok felszíni vagy felszín alatti vizekbe történő kibocsátása vagy injektálása.

6. A 2000/60/EK irányelv alapján előzetes engedélyhez kötött vízkivétel vagy vízduzzasztás.

7. Az alábbiak előállítása, használata, tárolása, feldolgozása, áttöltése, környezetbe történő kibocsátása és helyszíni szállítása:

   a) a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ([8]) 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott veszélyes anyagok;

   b) a tagállamok veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([9]) 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott veszélyes készítmények;

([1]) HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([2]) HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([3]) HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A 94/31/EK irányelvvel (HL L 168., 1994.7.2., 28. o.) módosított irányelv.
([4]) HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([5]) HL L 332., 2000.12.28., 91. o.
([6]) HL L 129., 1976.5.18., 23. o. A legutóbb a 2000/60/EK irányelvvel módosított irányelv.
([7]) HL L 20., 1980.1.26., 43. o. A 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.
([8]) HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([9]) HL L 200., 1999.7.30., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

▼B

c) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott növényvédő szerek;

d) a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott biocid termékek.

8. A veszélyes áruk közúti szállítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1994. november 21-i 94/55/EK tanácsi irányelv ([3]) A. mellékletében, a veszélyes áruk vasúti fuvarozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1996. július 23-i 96/49/EK tanácsi irányelv ([4]) mellékletében, illetve a Közösség kikötőibe érkező vagy onnan induló, veszélyes vagy szennyező árut szállító hajókra vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 1993. szeptember 13-i 93/75/EGK tanácsi irányelvben ([5]) meghatározottak szerinti veszélyes áruk vagy szennyező áruk közúti, vasúti, belvízi úton történő, tengeri vagy légi fuvarozása.

9. Az ipari létesítmények által okozott levegőszennyezés elleni küzdelemről szóló, 1984. június 28-i 84/360/EGK tanácsi irányelv ([6]) alapján engedélyköteles létesítmények működtetése, a fent említett irányelv hatálya alá tartozó szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátása tekintetében.

10. A géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő felhasználásáról szóló, 1990. április 23-i 90/219/EGK tanácsi irányelvben ([7]) meghatározottak szerinti géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő felhasználása, beleértve a szállítást is.

11. Az Európai Parlament és a Tanács 2001/18/EK irányelvében ([8]) meghatározottak szerinti géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátása, szállítása és forgalomba hozatala.

12. Az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet ([9]) alapján engedélyhez kötött vagy tiltott, országhatárokon keresztül történő, az Európai Közösségen belüli, oda irányuló vagy onnan kifelé történő hulladékszállítás.

▼M1

13. Az ásványinyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelése az ásványinyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) szerint.

▼M2

14. A szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([11]) értelmében vett tárolóhelyek üzemeltetése.

([1]) HL L 230., 1991.8.19., 1. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 123., 1998.4.24., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([3]) HL L 319., 1994.12.12., 7. o. A legutóbb a 2003/28/EK bizottsági irányelvvel (HL L 90., 2003.4.8., 45. o.) módosított irányelv.
([4]) HL L 235., 1996.9.17., 25. o. A legutóbb a 2003/29/EK bizottsági irányelvvel (HL L 90., 2003.4.8., 47. o.) módosított irányelv.
([5]) HL L 247., 1993.10.5., 19. o. A legutóbb a 2002/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 324., 2002.11.29., 53. o.) módosított irányelv.
([6]) HL L 188., 1984.7.16., 20. o. A 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.
([7]) HL L 117., 1990.5.8., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([8]) HL L 106., 2001.4.17., 1. o. A legutóbb az 1830/2003/EK rendelettel (HL L 268., 2003.10.18., 24. o.) módosított irányelv.
([9]) HL L 30., 1993.2.6., 1. o. A legutóbb a 2557/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 2001.12.31., 1. o.) módosított rendelet.
([10]) HL L 102, 2006.4.11., 15 o.
([11]) HL L 140., 2009.6.5., 114. o.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 4. CIKK (2) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NEMZETKÖZI EGYEZMÉNYEK

a) az olajszennyezéssel okozott károkkal kapcsolatos polgári jogi felelősségről szóló, 1992. november 27-i nemzetközi egyezmény;

b) az olajszennyezéssel okozott károk megtérítésére létesítendő nemzetközi alap létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i nemzetközi egyezmény;

c) a bunkerolaj-szennyezéssel okozott károkkal kapcsolatos polgári jogi felelősségről szóló, 2001. március 23-i nemzetközi egyezmény;

d) a veszélyes és mérgező anyagok tengeri szállításával okozott károkkal kapcsolatos felelősségről és a károk megtérítéséről szóló, 1996. május 3-i nemzetközi egyezmény;

e) a veszélyes áruk közúti, vasúti és belvízi hajóval történő szállítása során okozott károkkal kapcsolatos polgári jogi felelősségről szóló, 1989. október 10-i egyezmény.

▼B

V. MELLÉKLET

A 4. CIKK (4) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NEMZETKÖZI JOGI ESZKÖZÖK

a) az atomenergia területén való polgári jogi felelősségről szóló, 1960. július 29-i párizsi egyezmény, valamint az 1963. január 31-i brüsszeli kiegészítő egyezmény;

b) az atomkárokért való polgári jogi felelősségről szóló, 1963. május 21-i bécsi egyezmény;

c) az atomkárokkal kapcsolatos kiegészítő kártérítésről szóló, 1997. szeptember 12-i egyezmény;

d) a bécsi egyezmény és a párizsi egyezmény végrehajtásáról szóló, 1988. szeptember 21-i közös jegyzőkönyv;

e) a nukleáris anyagok tengeri szállításának területén a polgári jogi felelősségről szóló, 1971. december 17-i brüsszeli egyezmény.

▼B

VI. MELLÉKLET

A 18. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT INFORMÁCIÓ ÉS ADATOK

A 18. cikk (1) bekezdésében említett jelentések tartalmazzák az ezen irányelv szerinti környezeti káresetek és a felelősségre vonás eseteinek jegyzékét, minden esetnél feltüntetve az alábbi információt és adatokat:

1. A környezeti kár típusa, a kár bekövetkezésének és/vagy feltárásának időpontja és az ezen irányelven alapuló eljárások megkezdésének időpontja.

2. A felelős jogi személy(ek) tevékenységének besorolási kódja ([1]).

3. Volt-e a felelősök, vagy az erre jogosult jogalanyok által kezdeményezett bírósági eljárás. (A felek perbeli helyzetét és az eljárás végeredményét meg kell jelölni.)

4. A felszámolási folyamat végeredménye.

5. Az eljárás befejezésének időpontja.

A tagállamok belefoglalhatják jelentésükbe az ezen irányelv működésének megfelelő felméréséhez általuk hasznosnak ítélt egyéb információt és adatokat, például:

1. Az ezen irányelvben meghatározottak szerinti felszámolási és megelőzési intézkedések során keletkezett költségek:

   — a felelősök által közvetlenül fizetett költségek, amennyiben rendelkezésre áll ilyen információ,

   — a felelősök által az eseményt követően megtérített költségek,

   — a felelősök által meg nem térített költségek (a behajtás elmaradásának okait fel kell tüntetni).

2. Az ezen irányelvvel összhangban alkalmazott pénzügyi biztosítékok előmozdítására és végrehajtására tett intézkedések eredménye.

3. Az ezen irányelv végrehajtásához és alkalmazásához szükséges közigazgatási struktúrák létrehozása és működtetése során a közigazgatás által évente viselt járulékos közigazgatási költségek felmérése.

([1]) A NACE-kód használható (az Európai Közösségben a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozásáról szóló, 1990. október 9-i 3037/90/EGK tanácsi rendelet (HL L 293., 1990.10.24., 1. o.)).